Why the 10 Commandments? #1 of 3; Why God made rules
Miksi kymmenen käskyä? Osa 1/3; Miksi Jumala teki sääntöjä

Hei kaikki,

Päätin viimeisimmän sarjan armosta kysyen, että miksi Jumala sitten antoi lain? Jos armo voimaannuttaa, jos sillä on tarkoitus ja se on pyhä, se opettaa ja vahvistaa sydäntämme, miksi me koskaan tarvitsimme kymmentä käskyä?

Tässä on vastaus: tietämätön mutta syyllinen

Synti tuli koko ihmiskunnan päälle, mutta ihminen ei tiennyt, mistä oli kyse, kun hän teki syntiä, joten häntä ei voitu pitää tilivelvollisena:

"Sen tähden, niin kuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet- sillä jo ennen lakiakin (Mooseksen lakia) oli synti maailmassa, mutta syntiä ei lueta, missä lakia ei ole; kuitenkin kuolema hallitsi Aadamista Moosekseen asti (kun Jumala antoi lain) niitäkin, jotka eivät olleet syntiä tehneet samankaltaisella rikkomuksella kuin Aadam, joka on sen esikuva, joka oli tuleva." Room. 5: 12-14

Tuo oli Jumalan ongelma – ihminen oli tehnyt syntiä eikä hänellä kuitenkaan ollut mitään käsitystä siitä, mitä synti oli, joten Hän ei voinut pitää ketään tilivelvollisena.

Aiemmin 4:15:ssä Paavali oli antanut saman lausunnon "...mutta missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan."

Ihmiskunnalla ei ollut maan päällä mitään standardia, joka kertoisi sille oikeasta ja väärästä, synnistä ja elämästä – ihmiset tekivät syntiä ja kuolivat tietämättä miksi. Mitä Jumalan tuli tehdä?

Ajattele sitä. Aadamista Nooaan kukaan ei ollut koskaan sanonut, että olisi mitään absoluuttista oikeaa ja väärää. Sama koski Aabrahamia – hän vaelsi Jumalan kanssa, mutta Jumala ei koskaan antanut hänelle luetteloa absoluuttisista asioista, jotka olivat oikein ja absoluuttisista asioista, jotka olivat väärin. Sama koski Joosefin ja faaraon aikaa. Meille on itsestään selvää, että varastaminen on väärin, mutta se ei ollut tunnettua tuolloin muinoin. Kuka sanoi, että naapurini lehmän varastaminen on väärin? Sinä ja mikä armeija?

Kuka sanoo, että on väärin murhata naapurini ja ottaa hänen omaisuutensa? Sinä ja mikä korkeampi auktoriteetti? Ei ollut ketään sellaista.

Paavali puhui noista ajoista Apt. 14: 16-17: "…Jumalan…, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on. Menneitten sukupolvien aikoina hän on sallinut kaikkien pakanain vaeltaa omia teitänsä; ja kuitenkaan hän ei ole ollut antamatta todistusta itsestään, sillä hän on tehnyt teille hyvää, antaen teille taivaasta sateita ja hedelmällisiä aikoja ja raviten teidän sydämenne ruualla ja ilolla..."

Ja Apt. 17: 29-30:ssa hän sanoi näin: "... emme saa luulla, että jumaluus on samankaltainen kuin kulta tai hopea tai kivi, sellainen kuin inhimillisen taiteen ja ajatuksen kuvailema. Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on kärsinyt..."

Niinpä Hänellä oli ongelma – ihminen teki syntiä, ihminen palvoi epäjumalia, ihminen oli tietämätön synnistä ja vanhurskaudesta, mutta Hän ei voinut pitää ihmisiä tilivelvollisina. Mitä Hänen tuli tehdä?

Mooses ja laki esitellään

Paavali antaa ratkaisun Room. 3:10-19:ssä: "... niin kuin kirjoitettu on: "Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan. ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa… kaiken, minkä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, <u>että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä</u>.

Paavali sanoi Room. 7:7:ssä <u>lain tuoneen synnin tuntemisen</u>. Laki määritteli synnin ihmiskunnalle. Koska synti oli pidäkkeettä valloillaan tietämättömän ihmiskunnan elämässä Aadamista Moosekseen saakka, Jumala antoi lain määritelläkseen ihmiskunnalle sen, mitä synti oli ja mitä vanhurskaus oli. Hänen täytyi määritellä heille mikä oli hyvää ja mikä oli pahaa. Tämä teki koko maailman syylliseksi, sillä yhtäkkiä ihmiset näkivät oman syntisyytensä.

Oli kuin silmälaput olisi otettu pois, sillä ennen lakia ihmiset eivät tienneet, että oli oikean ja väärän standardi. Kukaan ei ollut ehdottomasti sanonut, että oli olemassa absoluuttisia asioita: oli väärin valehdella, varastaa, murhata, himoita jonkun toisen puolisoa tai omaisuutta jne.

Jumala antoi lain Moosekselle kolmessa osassa: palvontalain, joka kertoi, kuinka syntinen ihminen saattoi lähestyä jumalaa, ruokavaliota/hygieniaa koskeva laki, joka kertoi heille, kuinka syödä ja käyttäytyä viisasti, jotta saattoi pysyä sairauksista ja taudeista vapaana sekä moraalilain, joka kertoi heille, kuinka heidän tulisi kohdella toisiaan.

Nämä kolme kategoriaa vaativat 613 käskyä (suurimman yksimielisyyden saavuttanut luku), jotka summataan kymmeneen käskyyn, jotka itsessään jakautuvat kahteen osaan: Jumalaan ja ihmiseen. Ne on summattu kahteen: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi ja rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." (Mk. 12: 30-31)

Paavali sanoi myöhemmin galatalaisille 3: 19:ssä ja 21:ssä, että laki lisättiin synnin tähden ja jos olisi voitu antaa laki, joka olisi antanut elämän, Jumala olisi sen antanut.

Näimme roomalaiskirjeessä Paavalin lausumat siitä, että laki annettiin synnin tähden, mutta hänen lausumansa, että jos olisi ollut mahdollista antaa ikuinen elämä lailla, säännöllä, kaavalla, Jumala olisi antanut sen. Hänen pointtinsa oli, että laki ei tee mitään muuta kuin näytä ihmiselle, että hän on syyllinen. Se ei anna elämää. Sen tähden Paavali kirjoitti 1. Tim. 1:9:ssä:

"Lakia ei ole pantu vanhurskaalle..." ja syy on se, että laki annettiin opettamaan ihmiskunnalle, mitä synti on ja että ihmiset ovat syyllistyneitä syntiin. Siinä se. Paavalin pointti on, että armo on nyt tullut, joten me tiedämme, mitä synti on, meillä on Vastaus, ja Hänessä meillä on rauha Jumalan kanssa.

Ensi viikolla: miksi lakihenkisyyden mukaan eläminen pohjimmaltaan yrittää manipuloida Jumalaa kaavalla, julistuksilla ja suorituksiin perustuvalla uskolla, ja koko ajan ei itse asiassa tunneta Häntä ja Hänen sydäntään.

Siihen saakka, siunauksin,
John Fenn/LL

Why the 10 Commandments? #2 of 3; Effects of legalism
Miksi kymmenen käskyä? Osa 2/3; lakihenkisyyden vaikutuksia

Hei kaikki,

Viime viikolla osoitin, miksi Jumala antoi Mooseksen lain: koska synti oli maailmassa, mutta siihen kohtaan asti kukaan ei tarkasti ottaen tiennyt, mitä synti oli. Ei ollut mitään absoluuttisia standardeja, ei tietoa oikeasta ja väärästä siihen saakka, kunnes Jumala antoi nuo absoluuttiset asiat Moosekselle.

Juuri Jumala käski olla katsomatta toisen miehen vaimon tai tyttären alastomuutta. Juuri Jumala sanoi, että jos olet vastuussa jostakin asiasta, on synti syyttää jotakuta toista omasta käytöksestäsi. Juuri Jumala sanoi, että on väärin himoita naapurisi kiiltävää uutta sotavaunua ja käski olemaan iloinen naapurin puolesta ja tyytyväinen omasta 10 vuotta vanhasta mallista.

Sääntöjen seuraaminen ei tasoittanut eikä tasoita tietä taivaaseen

Rikas nuorukainen sanoi, että hän oli noudattanut koko lakia nuoruudestaan lähtien ja kuitenkin hän tunnisti sen, ettei hänellä ollut ikuista elämää – hän oli oikeassa asemassa Jumalan ja ihmisten edessä, mutta hänellä ei ollut Jumalan elämää.

Heprealaiskirjeen kirjoittaja sanoi näin 7:19:ssä: "- sillä laki ei tehnyt mitään täydelliseksi - mutta sijaan tulee parempi toivo, jonka kautta me lähestymme Jumalaa." Jos vartuit uskonnollisessa kodissa tai uskonnollisessa seurakunnassa, tajusit, ettet voisi koskaan olla riittävän täydellinen vanhemmallesi tai pastorillesi tai (luulit) Jumalalle. Laki ei tee mitään täydelliseksi. Et voi koskaan tehdä, mitä sinun tulee, tehdäksesi äiti tyytyväiseksi. Tehdäksesi isä tyytyväiseksi. Tehdäksesi Jumala tyytyväiseksi.

Aabel ja Kain toivat uhreja Herralle. Aabel oli vanhurskaudelle alamainen ja uhrasi viattoman eläimen veren syntinsä peittämiseksi, mutta Kain uhrasi omien ponnistelujensa aikaansaannoksen, vihanneksia, Jumalalle. Jumala hyväksyi veren, muttei vihanneksia.

Tuosta syystä Kain on valheuskontojen isä. Kaikki muut uskonnot ovat ihmisen pyrkimyksiä tulla Jumalan luo omilla ehdoillaan, kristinuskon ollessa poikkeus, jossa Jumala tuli ihmisen luo omilla ehdoillaan. Jumala sanoo 'hyljätkää tienne ja ajatuksenne (ja tulkaa ylös minun teilleni ja ajatuksiini), sillä minun tieni ja ajatukseni ovat korkeammat kuin teidän." (Jesaja 55)

Niinpä jos kristitty paastoaa vaikuttaakseen Jumalaan tai antaa rahaa yrittäessään saada Jumalaa liikkeelle, tai työskentelee pitkiä päiviä seurakunnassa ajatellen Jumalan olevan mielissään ja sen tähden Hän saattaisi parantaa rakkaan – kaikki nuo asiat ovat samaa kuin Kainin vihannesten uhraaminen Jumalalle. Laki ei tee mitään täydelliseksi.

Paastoan, koska haluan hiljentää itseni Jumalan edessä, niin että voisin tulla herkemmäksi. Annan, koska ensin annoin itseni Herralle rakkaudessa ja sitten annan ihmisille tuosta rakkaudesta käsin. Palvelen ihmisiä, koska rakastan heitä, sillä Kristus kuoli ja eli myös heitä varten, kuten minuakin. Teen kaiken sisältä lähtien ulospäin, en ulkoa sisäänpäin.

Mitä Paavali sanoi:

Viime viikolla lainasin Paavalia, kun hän sanoi, että laki, lakihenkisyys, toi synnin tuntemisen. Hän sanoi myös näin:

"... synnin voima on laki." 1. Kor. 15: 56

Lakihenkisyys itse asiassa avaa oven synnille, vahvistaen mitä tahansa taipumusta syntiin elämässämme. Katsokaa Kainia. Hänen katkera mielensä Aabelia kohtaan syntyi, kun hänen uhriansa ei hyväksytty – hän vihastui veljelleen, ei Jumalalle. Hänen yrityksensä tulla Jumalan luo omassa lakirakennelmassaan vahvisti syntiä hänessä.

Tiedätte miten laihdutuskuurit sujuvat. Mitä enemmän olet sanonut, ettet tänään syö jälkiruokaa, sitä enemmän ajattelet jälkiruokaa koko tuon päivän. Eräs vanhan ajan Herran palvelija havaitsi omana aikanaan, että niissä seurakunnissa, jotka eniten saarnasivat nuorten pidättymisestä esiaviollisesta seksistä, oli eniten raskaana olevia teini-ikäisiä seurakunnassa. Mitä enemmän saarnattiin alkoholia vastaan, sitä enemmän juoppoja oli heidän jäsentensä joukossa. Ulkonaisen lain mukaan eläminen itse asiassa vahvistaa syntiä ihmisen elämässä, koska yrität aina vastata noiden mahdottomien standardien odotuksiin, epäonnistut ja menet tuon heikkouden pariin.

Lakihenkisyys mittaa vain ulkonaista puolta

Paavali sanoi 1. Tim. 1:8-9:ssä, että laki on hyvä, jos sitä käyttää oikein, mutta lakia ei tehty vanhurskasta ihmistä varten. Absoluuttisten asioiden tuntemisella on ilmeistä arvoa, sen tietämisessä, kuinka meidän pitäisi käyttäytyä ja kuinka ei. Sillä on arvoa.

Uskomme itse asiassa vahvistaa lain, sillä Jumalan standardi on nyt meissä Kristuksessa. Room. 3:31:ssa Paavali sanoo meidän uskomme itse asiassa vahvistavan lain (arvon). Kun en valehtele, vaan sen sijaan kerron totuuden, teen sen, koska Kristus on tehnyt minusta rehellisen miehen, en siksi, että Jumala kertoi Moosekselle olevan synti valehdella. Mutta olemalla valehtelematta vahvistan lain.

Mutta jos elät jäykän ulkonaisen sääntöjen ja määräysten rakennustelineiden mukaan, mitä luulet Jumalan sinulta haluavan, sen sijaan, että vaellat sisälläsi oleva Kristuksen kanssa, vain vahingoitat itseäsi ja turhaudut Jumalaan ja ihmisiin.

Room. 4:15:ssä sanotaan: "Laki saa aikaan vihaa", ja se o totta. Lakihenkiset ovat kaikkein vihaisimpia ja onnettomimpia ihmisiä. Heillä on oikean ja väärän valikoima ja he menevät tyystin tolaltaan, jos he ajattelevat, että joku ei täytä noita standardeja – tuloksena on vihaa, tuota räjähdysherkkää, sisällä kiehuvaa vihaa, joka jonain päivänä räjähtää.

Kirjain kuolettaa

2. Kor. 3: 6:ssa, 7:ssä, 9:ssä Paavali huomauttaa useita asioita, joista ensimmäinen on tämä: "...kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi."

Jokainen, joka on varttunut lakihenkisessä kodissa, jossa on ollut tiukkoja sääntöjä, joiden rikkominen sai äidin tai isän vihastumaan, tietää, että lain kirjain tappaa. Se tappaa suhteen, joka lapsella on vanhempansa kanssa. Se tappaa suhteen, joka seurakunnan jäsenellä on seurakuntansa ja/tai pastorinsa kanssa. Jos Jumala nähdään tällä tavalla, se voi tappaa ihmisen vaelluksen Jumalan kanssa.

Jakeessa 7 hän kutsuu lakia 'kuoleman viraksi' ja jakeessa 9 'kadotustuomion viraksi'. Uskonnollisen elämän eläminen lain mukaan tappaa, vahvistaa syntiä, aikaansaa vihaa, tuomitsee kadotukseen, tuottaa kuolemaa eikä se ole siksi vanhurskasta ihmistä varten.

Kuitenkin kuinka monet miljoonat ihmiset halki vuosisatojen ovat luulleet Jumalan haluavan heidän suorittavan monimutkaisia pakollisia kuvioita Häntä miellyttääkseen?

Kuinka Aabraham muutti kaiken

Aabraham varttui Mesopotamiassa, maassa, jossa oli jumalia ja jumalattaria jokaista tarkoitusta ja tilannetta varten. Jos halusit yksijyvävehnä- tai Emmervehnäsatosi (muinaisia vehnälajikkeita, joita vielä voi nykyään ostaa, jopa netistä, ja ne ovat pitkälti muuttumattomia Aabrahamin ajoista) olevan siunattu, Mesopotamian asukas vei näytteen siemenestä temppeliin, uhrasi hedelmällisyyden jumalalle tai jumalattarelle, harrasti seksiä temppeliprostituoidun kanssa

kaupan sinetöimiseksi ja toivoi, että oli lepyttänyt tuon jumalan tai jumalattaren siunaamaan tämän vuoden sadon. Tuo oli uskonnollinen lakijärjestelmä siellä.

Kun Aabraham tuli tuntemaan Jumalan, tuo uskonnollinen systeemi jäi pois käytöstä vanhentuneena. Jumala astui ulos ikuisuudesta, jotta hänellä olisi suhde ihmisen kanssa. Jumalaa, joka teki liiton Aabrahamin kanssa, ei voinut ostaa. Häntä ei voinut pakottaa, manipuloida tai kontrolloida. Aabraham tuli suhdeperusteiseen uskontoon näkymättämän Jumalan kanssa. Raamattu kutsuu sitä 'uskoksi'. Usko vastaa niissä puitteissa, joka ihmisellä on hänen vaeltaessaan Jumalan kanssa. Usko on vastauksemme armoon.

Aabraham sai selville, että uskossa ei ollut kyse siitä, että Jumala muokattaisiin Aabrahamin omaksi kuvaksi ja siksi, mitä hän elämässä haluaisi, kyse oli siitä, että Aabraham muokattaisiin Jumalan kuvaksi ja siksi mitä Hän halusi elämässä. Armon ja usko tasapainottamisesta ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

Why the 10 Commandments? #3 of 3, Balancing grace & faith
Miksi kymmenen käskyä? Osa 3/3; armon ja uskon tasapainottaminen

Hei kaikki,

Kuinka elämme armon voimaannuttamina, kun meitä ympäröi samalla uskonnollinen maailma, joka haluaisi kontrolloida meitä ulkonaisesti omilla säännöillään? Päätin viime viikolla siihen, että puhuin Jumalan tulemisesta henkilökohtaiseen suhteeseen Aabrahamin kanssa ja se teki kaikki uskonnolliset kaavat vanhentuneiksi.

Täydellinen laissa ja kuitenkin he tiesivät, ettei heillä ollut Elämää

Rikas nuorukainen tuli Jeesuksen luo kysyen: "Mestari hyvä, mitä minun täytyy tehdä, jotta minulla on ikuinen elämä?" Matt. 19: 16:ssa (suomennos tässä). Hän kertoi Herralle pitäneensä koko lain nuoresta saakka ja kuitenkin hän tajusi, että noiden sääntöjen noudattaminen ei tuonut hänelle ikuista elämää.

Juutalainen johtaja Nikodeemus tuli Jeesuksen luo yöllä Joh. 3:ssa etsien samaa ikuista elämää. Pietari tunnusti muiden kääntyessä pois, että Jeesuksessa oli ikuinen elämä Joh. 6:68:ssa. Paavali totesi Fil. 3: 4-8:ssä, että ennen kuin hän tunsi Herran, hän myös oli täydellinen lakiin nähden, ja kuitenkin tarvitsi Kristusta.

Nämä miehet tajusivat, että Mooseksen lain noudattaminen ei tuonut heille ikuista elämää. Laki ainoastaan osoitti synnin ja tarjosi tavan tilapäisesti poistaa synnin ihmisen ja Jumalan väliltä tässä elämässä; sillä oli vain vähän tekemistä ikuisen elämän kanssa. Kuinka surullista onkaan tänään, että jotkut kristityt uskovat Mooseksen lain noudattamisen takaavan heille paikan taivaassa, kun itse asiassa laki ei tee mitään täydelliseksi eikä sen tähden voi antaa ikuista elämää. Kuten olemme jo käsitelleet, Paavali sanoi, että jos olisi voinut olla jokin laki, joka olisi suonut ikuisen elämän, Jumala olisi antanut sen.

Armo on vaikeampaa kuin laki

Olen kertonut siitä, kuinka laki jaettiin kolmeen kategoriaan: palvonta, ruokavalio/hygienia, ja moraali. Noita 613:a lakia ei ole mahdotonta seurata, sillä rikas nuorukainen ja apostoli Paavali kumpikin totesivat olleensa moitteettomia Lakiin nähden. He eivät olleet täydellisiä ihmisiä,

mutta kun he menivät harhaan Jumalan suhteen, he uhrasivat soveliaat uhrit ja heidän asemansa palautui ennalleen.

Mutta nyt meillä on elävä Kristus hengessämme. Hepr. 9: 16-17:ssa kirjoittaja sanoo, että testamenttia (vainajan viimeistä tahtoa) ei panna täytäntöön, ellei testamentin tekijä kuole. Hänen pointtinsa on, että kun Jeesus kuoli, se sai aikaan sen, että Hänen Tahtonsa ja testamenttinsa tullaan panemaan täytäntöön, mutta sitten Isä herätti Hänet kuolleista, jotta Hän voisi olla oman kuolinpesänsä pesänselvittäjä ja –jakaja. Pesänselvittäjä valvoo, että testamentin tekijän toiveet pannaan täytäntöön (ei täysin Suomen perintöoikeuden mukaista, suom. huom.). Se on yksi syy siihen, että Kristus on meissä – Hän kuoli pannakseen sen täytäntöön ja nousi kuolleista valvoakseen sen toimeenpanoa sisältämme käsin. Ajattele sitä. Sisältämme käsin Hän valvoo testamenttinsa – tahtonsa toimeenpanoa.

Tuo on paljon vaikeampaa meille kuin pelkästään noudattaa 613 sääntöä. Nyt Jumala Itse asuu meissä valvoakseen elämäämme sisältä käsin. Lain alaisena saatoin varastaa lähimmäiseltäni, jäädä kiinni, pyytää anteeksi ja uhrata uhrin Jumalalle ja olla puhdas Jumalan edessä, ja kaiken aikaa yhä vihata lähimmäistäni ja jatkaa kaunan kantamista häntä kohtaan.
Armossa en voi vihata lähimmäistäni sydämessäni, koska Kristuskin on siellä – joten Hän käsittelee minua rakkaudessa vaellukseni suhteen. Hän tarkkailee ja punnitsee sydämeni sisällön ja motiivit ja käsittelee minua sen suhteen, että antaisin anteeksi ja vaeltaisin rakkaudessa.

Laki mittaa ulkonaista suoritusta; armo mittaa sydäntä. Sen tähden armo on vaikeampaa kuin

'Liberaalit kristityt' ja armo

Kuten olen jo kertonut, Paavali sanoi Room. 3:31:ssä meidän vahvistavan lain, kun vaellamme Herran kanssa, koska laki osoittaa vanhurskaan elämisen – emme varasta, valehtele, himoitse, vaan sen sijaan olemme rehellisiä, tilivelvollisia elämästämme, anteliaita muihin nähden ja niin edelleen. Laki tarjoaa moraalisen rakenteen, jonka mukaan elämme, samalla kun meitä johdattaa sisällämme oleva Täydellinen, joka johdattaa meitä siinä, kuinka vaeltaa tuossa vanhurskaudessa.

Mooseksen laki oli tarkoituksellisesti epämääräinen, sillä vaivaiset 613 sääntöä eivät mitenkään voineet soveltua jokaisen koskaan eläneen tai elävän ihmisen jokaiseen tilanteeseen. Jopa Jeesuksen aikaan tultaessa uskonnolliset johtajat olivat lisänneet omat noin 800 sääntöä Mooseksen lain päälle yrittäessään poistaa jokaisen epäselvyyden.

Epämääräisyys oli Jumalan tarkoituksellisesti tekemää niin, että ihmisen täytyisi itse asiassa vaeltaa Jumalan kanssa tietääkseen, kuinka soveltaa lakia missä tahansa tilanteessa. Mutta tuo epämääräisyys aikaansai juutalaisuudessa eri ryhmittymiä, jotka tulkitsivat epämääräisyyttä tavalla tai toisella. Tämä tapahtui kristittyjen kohdalla, sillä (eri) kirkko- ja tunnustuskunnat johtuvat suurelta osin joko lain epämääräisyydestä tai halusta korostaa yhtä totuutta toisten totuuksien yli. Baptistit kastavat vedessä koko ihmisen, metodisteilla oli (perustamisajankohtana) Jumalan odottamisen 'metodi', luterilaiset seuraavat Martti Lutheria ja presbyteerejä johtaa presbyteerio, vanhemmisto (vanhojen miesten neuvosto) ja sitä rataa. Karismaatikot kutsuvat seurakuntiaan kaikella mahdollisella nimellä lähtien 'armosta' aina 'elävään veteen' tai 'elämään' tai 'kirkkauteen' tai mitä muuta tekijää he haluavatkin korostaa.

Mutta elämä vaatii itse asiassa Jumalan tuntemista, Jumalan kanssa vaeltamista, sen ymmärtämiseksi, kuinka soveltaa Hänen moraalilakiaan elämässä.

Jos kristitty ei säilytä lain kuvaamaan moraalikehikkoa, hän ei käytä lakia viisaasti. Joten kristitty voi rakastaa Herraa ja kuitenkin valita jättää huomiotta osan Jumalan moraalilaista koskien esimerkiksi mies-nais/mies-mies sekä nais-nais –suhteet, jopa uskoen moderneja

näkemyksiä, jotka ovat selvästi vastakkaisia laille. Kuitenkin hän rakastaa Herraa. Usein hän reagoi kivusta tai sen suojelemisesta käsin kykenemättä sovittamaan yhteen Jumalan absoluuttisia asioita sen rakkauden kanssa, joka heillä on tuota ihmistä tai ihmisiä kohtaan, jotka käsittelevät noita asioita. Niinpä hän rakastaa Jumalaa mutta on eri mieltä Hänen antamansa moraalilain kanssa.

Keskipisteenä on Isä JA Herra

1.Joh. 1:3:ssa apostoli kirjoittaa, että hän kirjoitti, jotta heillä olisi yhteys hänen kanssaan "ja totisesti meidän yhteytemme on Isän ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kanssa." (suomennos tässä)

Uudessa testamentissa ei ole yhtään rukousta Jeesukselle. Isä meidän -rukouksesta lähtien Apt. 4: 24-30:n rukoukseen sen jälkeen, kun uskonnolliset johtajat ovat uhkailleet, aina Paavali rukouksiin Ef. 1:17-20:ssa ja 3: 14-19:ssä ne kaikki ovat Isälle. Kun meitä käsketään tulemaan rohkeasti valtaistuimen eteen Hepr. 4:16:ssa, jos luet asiayhteyden, kyse on Isälle osoitetusta rukouksesta. Juuri Isän apostoli Johannes näkee Ilmestyskirjan koko luvussa neljä ja Häneltä 5:7:ssä Karitsa, joka on teurastettu, tuli 'ja otti kirjan valtaistuimella-istuvan oikeasta kädestä.'

Jos haluat vaeltaa Isän armon, mikä mahdollistui Jeesuksen työn kautta, voimaannuttavana, puhu Isälle. Pyydä Häneltä. Jopa Jeesus sanoi Joh. 16:23:ssa päivinä sen jälkeen, kun Hänet on otettu pois: "Te ette minulta mitään kysy... jos te anotte jotakin Isältä, on hän sen teille antava minun nimessäni."

Se on hyvin yksinkertaista – heitä sikseen kaikki uskonnollinen harjoitustoiminta ja käytä aika, jona kävit läpi kaavasi antaen kiitoksen Isälle. Puhu Isälle, etsi syitä olla kiitollinen, ohjaa palvonta Hänelle. Hän on kaikkien hyvin asioiden Lähde. Kiitä Häntä auringonnoususta, pilvistä, kuumudesta, kylmyydestä, mielisuosiosta kaupassa, turvallisesta vaelluksesta, turvallisesta matkasta, askeleittesi ohjaamisesta. Siitä, että sait nähdä peuran, joka ylitti polkusi, siitä, että sait nähdä kauniin linnun, siitä että sait nähdä hassun oravan ja hänen temppunsa. Anna kiitos, opi siirtämään huomiosi syvälle sisälle henkeesi, sillä sieltä löydät Hänet.

Hän ei aina käytä kieltä, mutta Hän on läsnä mitä voimallisimmin, jos opit kääntämään mielesi keskittyen henkeesi ja voit olla yhteydessä Isään siellä – ja Herraan myös. Ja voit oppia tekemään eron Isän ja Herran äänen välillä, kun Pyhä Henki kommunikoi sitä, mitä Hän saa heiltä. (Joh. 16:12-13, 1. Kor. 2: 9-12).

Lakkaa olemasta uskonnollinen ja vain vaella Isän ja Herran kanssa. Keskipisteenä on Isä, kuten Jeesuksen keskipiste oli, Hänen joka sanoi, että vain puhui ja opetti, mitä oli nähnyt ja kuullut Isän tekevän tai sanovan ensin. (Joh. 5: 19, 30). Eläkäämme elämämme tuolla tavoin. Kyse on koko elämän mittaisesta prosessista, mutta jos etsit Häntä suoraan, etkä uskonnollisten voimisteluliikkeiden kautta, vaan suoraan, sydämeltäsi Hänen sydämelleen, se tulee avaamaan sinulle kokonaisen uuden maailman. Havaitset olevasi uskonnollisten ihmisten ympäröimä samalla kun jatkat hiljaisena kulkuasi, käsi kädessä niin sanotusti, Herran ja Isämme kanssa. Aamen.
Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn/LL